

Dagrapporten Kuurne Sint Pietersstraat

2016-629

Donderdag 20 oktober 2016

Aanwezig: Tina Dyselinck (notulist), Ron Bakx (metaaldetectie), Annelies Claus, Erik Verbeke

Weer: wisselvallig 16 graden

Kraan: 8u

Bezoek: buurtbewoners

Werkzaamheden:

Situatie op terrein: de aanwezige stoppels waren sterk overgroeid met onkruid, tot 30 cm hoog. In het noorden is het gebouw en haag en bijhorende bijgebouwtjes nog aanwezig waardoor een deel van het terrein niet is gesleufd.

Verandering werkstrategie metaaldetectie: door de aanwezigheid van het onkruid is besloten enkel de proefsleuven en locatie van het stort te onderzoeken met metaaldetectie. Door het hoge onkruid wordt zo echter veel dieptebereik gemist. Hierdoor wordt besloten aanvankelijk eerst met de kraan de stoppels te verwijderen (zode) en dan opnieuw metaaldetectie te doen op die locatie. Dit houdt in dat enkel 10% van het terrein zal onderzocht worden door middel van metaaldetectie.

Aanleg proefsleuven.

Proefsleuf 1 bevat enkele subrecente spoortjes en wat natuurlijke verstoringen. Opvallend is het dik pakket sterk gebioturbeerde C waardoor het vlak vrij diep wordt aangelegd. Er is een kijkvenster aangelegd ter hoogte van de paalkuiltjes.

Proefsleuf 2 bevat enkel een gelijkaardig paalkuiltje en eveneens wat natuurlijke verstoringen (voornamelijk boomvallen – sterk uitgeloozd). In deze sleuf zijn drie profielen gedocumenteerd, waarvan 2 referentieprofielen.

Proefsleuf 3 bevat in het zuiden een houtskoolmeiler, sterk gebioturbeerd en ondiep. Hier is een kijkvenster aangelegd om deze volledig te vatten in de proefsleuf. Deze houtskoolmeiler is volledig gedocumenteerd en bemonsterd door middel van 1 emmer van 10 liter. Ten noorden is een restant van een greppel aangetroffen die sterk gebioturbeerd is. Ernaast is een mogelijke paalkuil gevonden, waarbij bij het opschaven wel opviel hoe de vorm steeds veranderde. Het vermoeden is dat het hier eigenlijk gaat om bioturbatie naast de greppel.

Proefsleuf 4 vertoont in het zuiden eveneens een houtskoolmeiler, groter en veel beter bewaard dan die in proefsleuf 3. Deze is gedocumenteerd door middel van een kwadrant, waarbij de houtskoollaag – zeer goed bewaard – is bemonsterd door middel van 1 emmer van 10 liter. Bij deze meiler is de verbranding van de omliggende natuurlijke bodem nog zichtbaar in vlak en coupe. Net ten noorden van deze meiler is een greppeltje aangetroffen, vergelijkbaar met die uit proefsleuf 5.

Bij proefsleuf 5 is begonnen met een haaks stukje op de proefsleuf om te kunnen documenteren of het beekdal ten westen wel degelijk een natuurlijk beekdal is. Er kon hier echter geen profiel aangelegd worden door de vele sporen die hier tevoorschijn kwamen. De sleuf is hier uitgebreid naar het zuiden. De noordzuid sleuf is vier meter breed aangelegd omdat ook hier nog tal van sporen tevoorschijn kwamen. Het meest noordelijke deel is twee meter breed aangelegd. Hier viel op dat het vlak veel ondieper onder de bouwvoor zat. Hier is een derde referentieprofiel aangelegd. In het uiterste noorden is een jonge verstoring aangetroffen met een paardenskelet, hoefijzers en een Kop van een Duitse granaat. Deze kuil is enkel als puntvondst ingemeten en direct terug dichtgegooid wegens de geuroverlast. Vermoedelijk, op basis van de bomkop, is deze kuil gedateerd in de Eerste Wereldoorlog.

De sporen in het zuiden zijn minimaal 1 enclos en minimaal 1 grote structuur. Op basis van het vondstmateriaal kan dit geheel in de Romeinse tijd gedateerd worden.

Na het dichtgooien van de sleuven zijn deze nogmaals afgelopen met de metaaldetector. Alle vondsten van metaaldetectie zijn als puntvondst ingemeten.